

Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.307/2013/4.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Fröhlich Krisztián ügyvéd által képviselt felszámolóbiztos által képviselt **felperesnek** a dr. Szabó Antal ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vállalkozói díj iránti perében - melybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a Bösze-Magyar Ügyvédi Iroda által képviselt **beavatkozó** - a Veszprémi Törvényszék 2013. október 29. napján kelt 1.P.20.263/2011/57. számú ítélete ellen az alperes részéről 58. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Az elsőfokú ítéletnek a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit mellőzve kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 900.000,- (Kilencszázezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket, továbbá 15 napon belül fizessen meg az alperesnek összesen 3.236.000,- (Hárommillió-kettőszázharminchatezer) Ft első- és másodfokú perköltséget, viselje továbbá az eljárásban felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a kereseti kérelmében 68.306.870,-Ft vállalkozói díj, ebből 19.266.430,-Ft után 2007. június 2. napjától, míg 49.040.440,-Ft után 2008. június 20-ától járó késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy a felperes 2007. január és 2008. június között az alperes megrendelésére a **"Település"1....** szám alatti lakóház kivitelezési munkáit végezte el.

A felek a „lakóépület szerkezetépítési munkáira” 2007. január 8-án építési-szerelési szerződést kötöttek, amelyben a vállalkozónak járó átalánydíjat 44.147.087,-Ft + 20 % ÁFA (52.976.504,-Ft) összegben határozták meg.

2007. július 19-én a „lakóépület befejező munkálataira” kötöttek egyösszegű átalánydíjas szerződést 16.699.768,-Ft + 20 % ÁFA (20.039.722,-Ft) vállalkozói díj ellenében.

A felperes érvelése szerint a befejező munkálatokra vonatkozó, 2007 július 19-én kelt szerződést a 2007. július 20. dátummal jelölt árajánlat összesítő szerint a felek módosították és a „lakóépület befejező munkáinak” vállalkozói díját 26.374.111,-Ft + 20 % ÁFA összegben, míg a „külső befejező munkák” költségét a szintén 2007. július 20-i árajánlat szerint 12.134.730,-Ft + 20 % ÁFA összegben állapították meg .

A felperes elismerte, hogy nettó 1.241.840,-Ft értékű kivitelezési munka nem készült el.

Állította azonban, hogy összesen 5.794.488,-Ft + 20 % ÁFA = 6.953.386,-Ft értékű pótmunkát végzett el, valamint egy másik ingatlant érintően (régi ház) további 1.783.066,-Ft + ÁFA = 2.139.679,-Ft értékű kivitelezést valósított meg.

A felperes a részére járó vállalkozói díjat összesen: 88.991.644,-Ft + 20 % ÁFA = 106.789.972,-Ft-ban határozta meg.

A felperes arra hivatkozott, hogy a képviselője, "A" felelős műszaki vezető és az alperes érdekében eljáró "B" az építkezés befejeztével, a műszaki átadás-átvétel alkalmával, 2008. június 19-én egy elszámolás összesítőt készítettek, amelyben tételesen szerepeltették a felperes által elvégzett valamennyi munkát és az ezután - a keresetben írtak szerint - elszámolható díjakat (F/8. számú irat).

A felperes elismerte, hogy az alperes a szerkezetkész munkák egy részéről kiállított E-10-07-00027 sorszámu, átutalásos számlát 17.004.274,-Ft + ÁFA = 20.405.129,-Ft összegben, továbbá a lakóépület befejezési munkákra vonatkozó E-10-07-00081 sorszámu, átutalásos előlegszámlát 16.699.768,-Ft + ÁFA = 20.039.722,-Ft összegben, átutalással teljesítette, amely összegek levonandók a felperes részére járó, összesen 106.789.972.- Ft vállalkozói díjból.

Az alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Nem vitatta, hogy a 2008. június 19-én kelt elszámolás összesítőben rögzített munkálatokat a felperes elvégezte. Állította azonban, hogy díjfizetési kötelezettségének a felek szóbeli és írásbeli szerződéseinek megfelelően, teljes egészében eleget tett.

Előadta, hogy a felperes által elismert kifizetéseken túl az E-10-07-00047 sorszámu számlában foglalt 19.266.430,-Ft összegű vállalkozói díjat is teljesítette akként, hogy azt a felperes megbízásából eljáró "F" a felperes törvényes képviselője ("C") részére megfizette. Ennek igazolására a felperes cég könyvelője ("H") által aláírt nyugtát csatolt.

Hivatkozott arra, hogy 2007. november 16-án 10 millió Ft-ot, majd 2008. június 13-án további 15 millió Ft-ot készpénzben a felperes törvényes képviselője részére átadott. Hangsúlyozta, hogy a felek közti elszámolás megtörténtét igazolja az a tény is, hogy 2008. júniusát követően az alperes a felperes cégtől fizetési felszólítást, egyenlegközlőt nem kapott, a felperes ezen igényét éveken keresztül nem érvényesítette.

Az alperes rámutatott, hogy a keresetben megjelölt összeg azért sem illeti meg a felperest, mert az "D" Kft. felperes cégből való kiválásával kapcsolatos iratokban, köztük a 2010. január 19-én kelt szétválási okiratban, a kiválás után fennmaradó társaság vagyonleltár és vagyonmérleg tervezetében, sem a kiválással alakuló társaság vagyonmérleg és vagyonleltár

tervezetében, sem az átalakuló társaság vagyonleltár tervezetében nem rendelkeztek a követelésről, ilyen tartozást az átalakuló társaság a könyvelésben sem tartott nyilván. A "D" Kft. 2010. 04.14. fordulónappal készített végleges átalakulási vagyonleltára sem tartalmazza a perbeli követelést, a "E" Kft. végleges átalakulási vagyonleltára nem került csatolásra.

A felperes 2010. december 31-i vevő folyószámla kimutatása az alperessel szemben 19.266.430.- Ft követelést tartott nyilván

A kiválás után fennmaradó társaság vagyonleltár tervezete „befejezetlen termelés leltára”, soron „**Település**” 1 lakóház épület építés” megjelöléssel 16.142.247,-Ft tartozást mutatott ki.

A 2010. január 19-i szétválási okirat 7. pontja értelmében a "D" Kft-t illető eszközök aránya 30,07% .

A Veszprémi Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében - a kereseti kérelemnek részben helyt adva - kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.439.628,-Ft-ot és ezután 2010. szeptember 22-től december 31-ig évi 5,25, 2011. január 1-től június 30-ig évi 5,75 %, 2011. július 1-től december 31-ig évi 6 %, 2012. január 1-től december 31-ig évi 7 %, 2013. január 1-től június 30-ig évi 5,75 %, 2013. július 1-től a kifizetésig a mindenkorai késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatot.

Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította.

A törvényszék kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 981.400,-Ft perköltséget. Rendelkezett, hogy a beavatkozó a felmerült költségét maga viseli.

A bíróság a felperest 693.000,-Ft. feljegyzett illeték, míg az alperest 207.000,-Ft feljegyzett illeték állam javára való megfizetésére kötelezte az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására.

Az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felek között a Ptk. 402. §. (1) bekezdése szerinti építési szerződés jött létre.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a felek között nem volt vitás, hogy az alperesnek az írásba foglalt, átalánydíjas szerződésekben meghatározott mértékű vállalkozói díjon felül további díjfizetési kötelezettsége is felmerült.

Ennek összege tekintetében az elsőfokú bíróság - az alperes tagadásával szemben - elfogadta a keresetlevél mellékleteként F/8. szám alatt benyújtott, 2008. június 19-én kelt elszámolási összesítőben, és a 17. számú irattal csatolt, 2007. július 20-i dátumú árajánlatokban foglaltakat.

Kiemelte, hogy a „ szerkezetépítés”, a „ befejező munkák I.”(lakóépület), és a „ befejező munkák II.” (külső) pótmunkák elvégzését, és azok ellenértékét az alperes nem vitatta (19.jkv.5.o.), valamint a „régí háznál” elvégzett munkák tényét és ellenértékét is elismerte. (26.jkv. 7.o.).

Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az épület műszaki átadásakor a perbeli építkezést az alperes érdekében nyomon követő "B" az F/8. számú elszámolás összesítőt az elvégzett munkák mennyiségéről készített felmérési napló és költségvetés ismeretében írta alá.

"B" az iraton rögzítette, hogy „ az összesítet elszámolást mennyiség és ár tekintetében elismerem, a későbbi elszámolás alapját képezi. Kérem a hátralévő munkák mielőbbi elkészítését az elszámolás véglegesítéséhez."

Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján állapította meg, hogy a felperes vállalkozói díj követelése összesen bruttó 106.789.927,-Ft, amelyből az alperes a felperes által is elismerten 40.444.851,-Ft-ot teljesített.

A törvényszék az alperes védekezésében foglaltaknak részben helyt adva a csatolt nyugta és "F", "G", "H" tanúk vallomása alapján bizonyítottanak látta a 19.266.430,-Ft összegű számla kiegyenlítését, valamint a 10.000.000.- Ft, majd 15.000.000.-Ft készpénz "C" részére történő átadását is.

Az alperes összesen 84.711.281.- forintot teljesített a felperes cég, illetve annak törvényes képviselője részére, így a fennmaradó vállalkozói díj tartozása 22.078.691,-Ft volt.

Kitért az elsőfokú bíróság arra, hogy a per egyéb adatai, még az alperes előadása sem támasztotta alá - az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozó volt házastárs -, "I" azon nyilatkozatát, miszerint az alperes 60 millió Ft készpénzt adott át a felperes törvényes képviselője részére, ezért ezen állítást a törvényszék nem fogadta el.

Az elsőfokú bíróság az "E" Kft. 2010-ben történt átalakulására tekintettel a Gt. 70. §. (1), 83. §. (5) és 85. §. (2) bekezdése alapján úgy foglalt állást, hogy az alperessel szemben érvényesített követelés a jogutód gazdasági társaságokat vagyonmegosztás arányában illeti meg figyelemmel arra, hogy arról a szétválási dokumentációban nem rendelkeztek.

A törvényszék azt állapította meg, hogy az átalakuló társaság vagyonleltár-tervezete által kimutatott 543.620.208,-Ft összegű vevőkövetelésből a kiválás után fennmaradó "E" Kft. vagyonleltár-tervezete 406.920.208,-Ft vevőkövetelést tartott nyilván, a 112.690.000,-Ft különbözet pedig - a kiválási vagyonmegosztás átadó-átvevő leltára szerint - a "D" Kft-hez jutott. Az itt felsorolt követelések közt az alperessel szemben érvényesített igény nem lelhető fel. A felperesnél fennmaradó vevőkövetelések tételes leltára nem került becsatolásra.

Emellett rámutatott a törvényszék, hogy az "E" Kft. 2010. december 31-i vevőfolyószámla kimutatása az alperessel szemben ugyan 19.266.430,-Ft követelést tartalmazott, ezt azonban az alperes már 2007. júliusában megfizette, így az a 2010. évi átalakuláskor már nem volt érvényesíthető.

Elfogadta az elsőfokú bíróság a perben kirendelt igazságügyi könyvszakértő azon megállapítását, miszerint a készletek között „befejezetlen termelés" rovatban kimutatott 16.142.247.Ft tartozás és a 19.266.430.- Ft összegű vevőkövetelés között számviteli alapon - figyelemmel a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 51. §. és 62. §-ban írtakra - összefüggés nem állapítható meg.

Mivel a szétválás során a perbeli követelésről nem rendelkeztek, ezért az a felperest a vagyonmegosztás aránya (69,93 %-30,07 %) szerint, azaz 15.439.628,-Ft összegben illeti meg.

A kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját az elsőfokú bíróság annak figyelembevételével határozta meg, hogy az alperes a vállalkozói díjrészletekről kiállított számlákat megfizette, ezért a fennmaradó tartozása után a 2010. szeptember 7-én történt felszólítás dátumát követően, 2010. szeptember 22. napjától köteles kamatot fizetni.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelem elutasítását, vagylagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra, újabb határozat meghozatalára utasítását kérte a felperes perköltségben marasztalása mellett.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során nem vette figyelembe a kereseti kérelem aplotalanságát alátámasztó, a felek közti teljes elszámolás megtörténtét igazoló bizonyítékokat, ezért a döntését részben hiányos, részben iratellenes tényállásra alapította.

A törvényszék figyelmen kívül hagyta "G" tanú azon állítását, miszerint a jelenlétében a felperes akkori ügyvezetője és az alperes egyértelműen úgy nyilatkoztak, hogy az építkezéssel kapcsolatos elszámolást lezártak tekintik.

"C", mint ügyvezető akár szóban, akár írásban vagy ráutaló magatartással tett nyilatkozatát, szerződési akaratát pedig a Gt. 29. §. (1) és 149. §. (1) bekezdése alapján, valamint a Ptk. 207. §. (1), 216. §. (1) bekezdése alapján a felperesi társaság által tett nyilatkozatnak kell tekinteni. A felperes tehát elismerte, hogy az alperesnek vele szemben tartozása nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság nem indokolta, hogy "G" tanúvallomását - a fenti tényeket érintő körben - miért mellőzte, ezért a Pp. 221. §. (1) bekezdésébe foglalt indokolási kötelezettségét is elmulasztotta.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy "C" azon nyilatkozata, miszerint az alperesnek a felperesi társaság felé további tartozása nincs, a Ptk. 207. §. (1) és 240. §. (1), (3) bekezdéseire tekintettel szerződésmódosításként értelmezendő, amelyben a felperes ügyvezetője az ÁFA mértékének megfelelő kedvezményt adott az alperesnek.

Az alperes kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a kiválási okiratokból megállapítható körülményt, hogy a felperes a könyvelési dokumentációjában nem tartott nyilván alperessel szemben követelést. Ezt a tény a könyvvizsgálói jelentés is megerősíti.

A tartozás hiányára utal az építkezés befejezését követő felperesi magatartás is, azaz a közismerten súlyos likviditási gondokkal küzdő felperes az általa állított követelés érvényesítése érdekében intézkedést nem tett.

Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes által elvégzett munkáért járó vállalkozói díj mértéke megállapítása során az elsőfokú bíróság tévesen alapozta döntését az F/8. számú elszámolási összesítő adataira.

A 2007. január 8-án és július 19-én aláírt szerződések a megrendelő részéről képviseletre jogosult személyként "J" műszaki ellenőrt tüntetik fel. "B" az építkezéssel kapcsolatos elszámolásra vonatkozóan az alperest nem képviselhette, aláírási joga az alperes képviseletében nem volt. Ez okból a "B" által aláírt F/8. számú irat a szerződő felek közt

létrejött megállapodás tartalmát nem bizonyítja, fizetési kötelezettséget az alperes terhére nem eredményezhet.

Végül rámutatott a fellebbezés, hogy a szétváló társaság 2009. november 30. napján kelt vagyonleltár- tervezete az alperessel szemben „befejezetlen termelés leltára” soron „**Település**” 1 lakóház építés ” címen mindösszesen 16.142.247,-Ft követelésre tartalmaz utalást, így az alperessel szemben esetlegesen érvényesíthető igény - figyelemmel a kiváló és a kiválás után fennmaradó társaságok közti vagyonmegosztási arányra - legfeljebb 11.288.273,-Ft lehetne.

Az alperes támadta a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseket is. A pertárgyértékre és a 77 %-os pernyertességi arányra tekintettel részére 1.419.550,-Ft perköltséget lett volna indokolt megállapítani.

A fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp. 253. §. (3) bekezdés) az ítéletábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, azonban a helyesen felállított tényállásból - részben - téves jogi következtetések levonásával, alaptalanul marasztalta az alperest 15.439.625,-Ft és járulékai megfizetésére.

Helyes a törvényszék azon megállapítása, hogy a felek között írásban és szóban a Ptk. 402. §. (1) bekezdés szerinti építési szerződés jött létre a csopaki ingatlan komplett kivitelezési munkáinak elvégzésére.

Megalapozott az elsőfokú bíróság azon - fellebbezéssel nem támadott - álláspontja is, miszerint az alperes több részletben, összesen 84.711.281,-Ft vállalkozói díjat fizetett meg a felperes részére.

Az építési szerződés(ek) tartalma, ennek körében „a lakóépület befejező munkái”, a „külső befejező munkák”, a „pótmunkák”(többletmunkák) köre, valamint ezek ellenértékeként kikötött vállalkozói díj mértéke tekintetében a törvényszék tévesen indult ki az F/8. számú elszámolási összesítőben foglaltakból.

Ebben a körben a peres felek a másodfokú eljárás során is eltérő álláspontot foglaltak el.

Az alperes a 2007. január 8-án kelt „a lakóépület szerkezetkész munkáira” vonatkozó, és a 2007. július 19-én kelt „a lakóépület befejező munkálataira” vonatkozó szerződésekben rögzített vállalkozói díjakat nem vitatta.

Elismerte, hogy az F/8. számú elszámolási összesítőben megjelölt munkálatok - köztük a bruttó 6.953.386,-Ft értékű, az építési napló által igazolt pótmunka, valamint az alperes egy másik ingatlanát (régli ház) érintő bruttó 2.139.679,-Ft értékű pótmunka - ténylegesen elvégzésre kerültek.

Az alperes azonban azt állította, hogy a felperes ügyvezetőjével, "C" vel kötött szóbeli megállapodásuk alapján a már kifizetett 84.711.281,-Ft-tal a teljes építkezésért járó vállalkozói díjat teljesítette, azaz a felek között a teljes elszámolás megtörtént, a felperessel

szemben tartozása nem áll fenn. Ezt támasztja alá a tanúként meghallgatott "F", "G" és "H" vallomása is (19.jkv.9.o.16.o., 24.jkv.12.o.).

Iratellenes tehát az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása, miszerint „az alperes nem vitatta, hogy a 2008. június 19-én kelt elszámolás összesítőben szereplő tételek nyomán az iratban szereplő mértékű vállalkozói díj a felperest megillette.”(ítélet 4.o.1.bek.)

Az alperes fenti, tanúvallomásokkal alátámasztott, a teljes körű elszámolás megtörténte való hivatkozásával szemben - a törvényszék által a Pp.3.§. (3) bekezdése alapján adott helyes tájékoztatás szerint (13.jkv.3.o.) - a Pp. 164. §. (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a felek - az írásban kötött átalánydíjas szerződéseken túl - az elszámolás mely módjában és milyen összegű vállalkozói díjban állapodtak meg, amely megállapodás alapján a felperesnek - az alperes által elismert, összesen 84.711.281,-Ft vállalkozói díjfizetési kötelezettségen felül - további, a kereseti kérelemben megjelölt mértékű vállalkozói díjtartozása áll fenn.

A felperes azt állította, hogy a 2007. január 8-án „a szerkezetépítési munkákra”, majd 2007. július 19-én „a lakóépület befejező munkáira” vonatkozó átalánydíjas szerződés aláírását követően, a felek szóban, a 2007. július 20-i árajánlatok összege szerint a lakóépület befejezésére, valamint a külső befejező munkákra újabb megállapodást kötöttek, majd ehhez viszonyítva az F/8. melléklet pótmunkák fejezetében rögzített további munkálatok elvégzésében állapodtak meg.

A felperesnek kellett igazolnia, hogy a fenti megállapodások eredményeként a teljes kivitelezés ellenértéke az általa számított összesen 106.789.972,-Ft volt.

Az elsőfokú bíróság a felperes ezen állítását a 2007. július 20-i keltű árajánlat-összesítők (17.sz. melléklet) és a 2008. június 19-én kelt, "B" által aláírt F/8. számú elszámolás-összesítő alapján igazoltnak tekintette.

Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban a hivatkozott iratok a felperes álláspontjának bizonyítására, és az alperes tanúvallomásokkal alátámasztott állításának cáfolatára az alábbiak okán nem alkalmasak.

Az F/8. szám alatti elszámolás nem a peres felek konszenzusának tartalmát, ezen belül nem a vállalt munka elszámolásának módjára, összegére vonatkozó megállapodását, hanem a felperes által elvégzett, nem vitatott munka mennyiségét, és az irányadó egységárakat tartalmazza.

Az iratot aláírók, azaz "A" (22.jkv.6.o.) és "B" (22.jkv.11.o.) egybehangzóan nyilatkozták, hogy az F/8. számú összesítő a létesítmény műszaki felmérését tartalmazza.

"A" azt állította, hogy „én elkészítettem a műszaki elszámolást, amiben az egyes tételek és az elfogadott egységárak alapján számoltam ki az elkészült munka értékét...a költségvetéseket nem én készítettem."

"B" vallomása szerint az elszámolás-összesítő aláírásakor „az egységárakat néztem, tehát, hogy az akkori piaci árak szempontjából ez reálisnak tekinthető-e, továbbá az épületen látható, mérhető, számolható mennyiségeket ellenőriztem. Az iraton szerepel egy kézírásos mondat is, ennek megfogalmazásánál én arra figyeltem, hogy a vállalkozó és a megrendelő közötti elszámolás nem az én kötelezettségem volt."

Az alperes érdekében eljáró "B" az alperes képviselőjére - a felek közötti vállalkozási szerződés módosítása tekintetében - nem volt jogosult. Az F/8. számú irat egy későbbi

elszámolás alapjául szolgált, sem tartozás-elismerésként, sem az eredeti szerződés(ek) módosításaként nem értékelhető.

A 2007. július 20-i árajánlat összesítő már a ténylegesen elvégzett (és az elmaradt) munkák figyelembevételével készült, így nyilvánvalóan nem a rajta feltüntetett időpontban kelt. Ez okból sem az esetlegesen ennek alapján a peres felek közt létrejött megállapodás, sem az átalánydíjas elszámolásról a tételes elszámolásra történő áttérés bizonyítékául nem szolgál.

A felperes nem igazolta, hogy a lakóépület befejező munkáira 2007. július 19-én megkötött 20.037.722.-Ft összegű átalánydíjas szerződés ellenére mely okból számolt el 25.336.695,-Ft vállalkozói díjat, noha ezen munkafázishoz kapcsolódóan 1.126. 809.-Ft pótmunka is felmerült.

A felperes nem bizonyította azt sem, hogy az F/8. irat szerint az átalánydíjas „költségvetések” közé sorolt „külső befejező munkák” II.. 12.134.730.- Ft költségvetés alperes általi elfogadására mikor, milyen tartalommal került sor, az átalánydíjas avagy a tételes elszámolású volt-e figyelemmel arra, hogy ehhez kapcsolódóan is külön pótmunkák kerültek kimutatásra a „befejező munkák II.. pótmunka” 2.714.760,-Ft tétel alatt.

A felperes bizonyítékokkal alá nem támasztott előadásával szemben a másodfokú bíróság - a fentiekben kifejtettek okán - elfogadta az alperes tanúvallomásokkal igazolt azon védekezését, miszerint az alperes és a felperes ügyvezetője között a 25.000.000.-Ft összeg két részletben történő átadásával a csopaki ingatlan építkezésével kapcsolatos teljes körű elszámolás megtörtént, a felperesnek az alperessel szemben kiegyenlítetlen követelése nem maradt.

"F", "G", "H" már hivatkozott tanúvallomásain túl ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a felperes könyvelése alperessel szemben követelést nem tartott nyilván. A 2010. december 31- i vevő folyószámla szerinti 19.266.430.- Ft összegű számla bizonyítottan kielégítést nyert, a 76%-os készültséggel nyilvántartott „**Település**"1 lakóház építés" 16.142.247,-Ft összeg a „befejezetlen termelés leltára" rovatban pedig nyilvánvalóan valótlan adatot tartalmaz, mivel a számszaki eltérésen túl, a perbeli ingatlan már 2008. évben átadásra került.

A felperes korábbi ügyvezetője ("C") sem a szétválás előtt, sem azt követően a követelést nem érvényesítette, amiből alappal vonható le az a következtetés, hogy a felperes társaságnak az alperessel szemben követelése nem állt fenn.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a rá háruló a bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, ezért a pótmunkák és az írásbeli átalánydíjas szerződések ellenértékét is magában foglaló, azt meghaladó összegű, az alperes által már teljesített vállalkozói díjon felül a felperes igényt megalapozottan nem érvényesíthet.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság döntését a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a kereseti kérelmet elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján köteles a feljegyzett 900.000,-Ft összegű kereseti illeték állam javára való, valamint 1.236.000,-Ft lerótt fellebbezési

illetékből és 2.000.000,-Ft összegű - a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés b.) pontja, valamint (5) bekezdése alapján meghatározott mértékű ügyvédi munkadíjból álló - első- és másodfokú perköltség alperes részére történő megfizetésére.

Győr, 2014. szeptember 17. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Maurer Ádám sk.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: